

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 16 april 1929 kl. 12 m.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande, nr 6, med anledning av väckt motion angående ersättning för skadegörelse genom älg.

I en inom andra kammaren väckt och till dess tredje tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 306, har herr Andersson i Dunker hemställt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag rörande ersättning för skadegörelse genom älg. Motionen.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har i vederbörlig ordning inhämtat yttrande över motionen från domänstyrelsen och lantbruksstyrelsen samt dessutom berett hushållningssällskapen i Södermanlands, Skaraborgs, Örebro och Västmanlands län tillfälle att inkomma med yttrande. Yttranden.

Domänstyrelsen anser, att ersättning i vissa fall kan vara befogad för skadegörelse å växande gröda, men avstyrker dock motionen med hänsyn till att frågan redan lär vara föremål för utredning. Lantbruksstyrelsen framhåller vissa svårigheter, som torde föreligga vid ordnandet av den ifrågasatta ersättningen, men har dock intet att erinra mot en utredning. Hushållningssällskapets förvaltningsutskott i Södermanlands län yttrar helt kort, att "det synes rimligt och rättvist, att ersättning för dylik skadegörelse utgår". Samma utskott i Skaraborgs län avstyrker motionen med hänvisning till de dryga kostnader, som skadegörelsens uppskattning säkerligen kommer att draga. I varje fall böra ej allmänna medel tagas i anspråk. Även förvaltningsutskottet i Örebro län avstyrker och anser, att frågan bör lösas i samband med revidering av jaktlagstiftningen. Slutligen anför förvaltningsutskottet i Västmanlands län, att den ifrågasatta utredningen även borde omfatta spörsmålet om älgjaktens ordnande, men att allmänna medel i regel ej borde användas.

Utskottet hyser för sin del den uppfattningen, att statsmedel icke böra användas för ersättning av skadegörelse genom älg med hänsyn bl. a. till de konsekvenser, som detta i andra likartade fall skulle kunna leda till. Vilken annan metod som lämpligen borde komma till användning, för den händelse ersättning för dylik skadegörelse anses böra utgå, har utskottet icke ansett sig Utskottet.

Bihang till riksdagens protokoll 1929. 13 saml. 3 avd. 6 häft. (Nr 6.)

ha anledning att nu pröva. Enligt vad utskottet har sig bekant är frågan nämligen redan föremål för utredning. Vid 1925 års riksdag väcktes dels två likalydande motioner, I: 133 och II: 195, med hemställan om skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om utredning rörande åtgärder till förekommande av älgars skadegörelse å ungskog och växande gröda, och dels motion, II: 1, med hemställan, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville begära utredning, huruvida och på vad sätt och i vilken omfattning gottgörelse må kunna beredas åt dem, som lidit skadegörelse å växande gröda av älgar. Motionerna hänvisades till jordbruksutskottet, som i sitt utlåtande, nr 65, hemställde, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande skadegörelse av älg. Riksdagen beslöt enligt jordbruksutskottets hemställan och avlät skrivelse, nr 258, i ärendet.

Därefter har frågan varit föremål för utredning inom jordbruksdepartementet och är ännu icke av Kungl. Maj:t avgjord. Under sådana förhållanden, då utredning pågår om det i motionen framförda yrkandet, synes det utskottet, som om någon ny skrivelse i ärendet ej vore påkallad. Utskottet får därför hemställa,

att motionen II:306 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 april 1929.

På utskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.

Närvarande: herrar *Källman, Lundquist* i Rotebro, *Hollertz, Eklund, Johansson* i Edsbyn*, *Hultman, Werner**, *Andersson* i Falkenberg, *Lundgren* och *Skoglund**.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.